

بر اساس تئوری دنیس مک کوئل ارتباط گر برای انتخاب شیوه ارتباط با مخاطب ، سه شیوه کلی که با اهداف و شرایط مختلف تناسب دارند در اختیار دارد. این شیوه های جایگزین عبارتند از : شیوه دستوری ، شیوه خدمت رسانی و شیوه همبسته . انتخاب هر شیوه ارتباط بر نحوه برقراری ارتباط مؤثر است. شیوه دستوری با واژهایی مثل ارسال ، انتقال یا دادن اطلاعات تعریف می شود . محور این شیوه انتقال علایم یا اطلاعات به منظور کنترل است. در شیوه خدمت رسانی فعالیت اصلی ر سانه جلب و نگهداری توجه مخاطب است نه انتقال معنی. در شیوه همبسته ارتباط با اصطلاحاتی مثل شراکت ، مشارکت ، همبستگی داوطلبانه و همراهی پیوند دارد.

مسأله اصلی این تحقیق این است که برنامه سازان رادیو، کدامیک از سه شیوه گفته شده را بیشتر قبول دارند و چه عواملی بر شیوه ارتباط آنها مؤثر است . پس از انتخاب یک نمونه ۲۷۸ نفری از برنامه سازان رادیو شامل تهیه کننده ، نویسنده ، سردبیر و گوینده از افراد نمونه خواسته شد به پرسشنامه ای با ۲۰ سؤال پاسخ دهند. از تجزیه و تحلیل پرسشنامه ها بوسیله نرم افزار آماری SPSS نتایج زیر به دست آمد:

۱- برنامه سازان رادیو بیش از همه شیوه همبسته و بعد از آن شیوه خدمت رسانی و بعد از آن شیوه دستوری را قبول دارند.

۲- تحصیلات برنامه سازان بر نگرش آنها به شیوه ارتباط با مخاطب مؤثر است . به طوری که با بالاتر رفتن تحصیلات از فوق دیپلم به بالاتر ، گرایش به شیوه دستوری کمتر می شود و بیشترین گرایش به شیوه دستوری در بین افراد با تحصیلات فوق دیپلم و کمتر دیده می شود. در مورد شیوه خدمت رسانی بیشترین گرایش در بین برنامه سازان با تحصیلات فوق دیپلم و کمتر دیده می شود و سپس برنامه سازان با تحصیلات فوق لیسانس و بالاتر و سپس برنامه سازان با تحصیلات لیسانس . در مورد شیوه همبسته کمترین گرایش نزد افراد با تحصیلات فوق دیپلم و کمتر است و برنامه سازان با تحصیلات لیسانس و برنامه سازان با تحصیلات فوق لیسانس و بالاتر تقریباً به یک میزان به شیوه همبسته گرایش دارند.

۳- بین شغل و شیوه ارتباط منتخب ارتباط معنی داری وجود ندارد.

۴- بین رده شغلی و شیوه ارتباط منتخب ارتباط معنی داری وجود ندارد.

۵- بین جنس و شیوه ارتباط منتخب ارتباط معنی داری وجود ندارد .

بین سابقه کار و شیوه ارتباط منتخب ارتباط معنی داری وجود ندارد